

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Rebus Iaponicis, Indicis, Et Pervanis Epistolæ
Recentiores**

Hay, John

Antverpiae, 1605

De Quibusdam Persecutionibus Eodem Tempore In Christianos excitatis.
Capvt XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61204)

ac denique alio atque alio genere cruciatuum tormentorum probati, spiritum suum reddiderunt Conditori. At nobis, in immeritis, nunc paratum est trophæum, in quo ipse filius Dei in te sua mundum restituit, quod beneficium tam singulare & mensum est, ut angelicam quoque intelligentiam excedat. Incomparabilem nos ad perferendos fortiter omnes cruciatus & cruciatibus nobis inferendos, armantes nos gloriose Christi passionis memoria, qui, licet ab omni culpa alienissimus, tamen pro salute nostra promptissime omnes molestias & tormenta suscipit. Infinita misericordia est, quam nobis declarat Dominus: nam pro vno etiam lethali peccato promeruerimus æternas & mirabiles inferni pœnas, dignatus est tamen eas commutare in breuem & transitoriam. Cæterum quia homo sua natura infirmus & debilis est, nec facile aliquid perpeti potest, necesse est, ut gratiam & misericordiam de cælo imploremus. Toro igitur corde ad sanctissimam Dei matrem, peccatorum aduocatam, ad gloriosum D. Franciscum ad angelum custodem, & ad omnes Sanctos in cælo cõfugamus, ut intercedant pro nobis. Hæc summarim dixit P. F. Martinus cum magna audientium consolatione.

Multa alia in hoc itinere acciderunt, ædificatione plena & breuitatis causa omitto: tantum id dico, tantam lætitiã & patientiam, & humilitatem ab hac sancta Societate fuisse demonstratam, ut omnes obstupuerint, ipsique Bonzii asseuerauerint, esse viam legis Euangelicæ latius dilatandæ & propagandæ.

DE QVIBVSDAM PERSECVTIONIBVS
QVI DAM TEMPORE IN CHRISTIANOS
 excitatis.

CAPVT XI.

CVM Taicosama edictum de prædicatione Euangelii cõmendanda, adjuncta pœna in transgressores & omnes qui ad id attinerent, renouatum esset, nonnulli gentiles Dominum in metu edicti Regis, (qui etiam ex causa leui maximos saepe Dominum nos suo statu deiecit) tum ex odio, quò religionem Christianam prosequerentur, decreuerunt omnes fideles tuæ diuisioni subiectam ad cultum idolorum compellere. Ex horum impiorum hominum numero in primis fuit Gubernator Facatanus Taicosamæ admodum familiaris, qui suis Christianis (ii millesimum attingentium numerum) imperauit, grauib; interpositis minis, ut renouarentur

Christo, omnia Rosaria ad se afferrent, ostiisque ædium suarum affigerent consuetam tabellam, in qua gentiles scribere solent nomen idoli, cum nonnullis aliis verbis: ac putant stulti illi, has tabellas vim quandam habere contra ignes, morbos, aliaque huiusmodi. Infideles itaque, Christianorum consanguinei, timore Tyranni impiè iis consulebāt, vt externa saltem specie edicto regio parerent. Verùm illi potiùs ad mortem oppetendam, quam ad minimum gentilitii erroris indicium dandum, parati, responderunt, se hac in re non obsecuturos, ac mox quendam studio amandarunt Nangasachum, qui cognosceret ex nostris, quid citra Diuini numinis offensionem in eiusmodi casu agere possint.

Dominus quoq; Firādi, qui maximè semper abhorruit à Christianis, non neglexit hæc occasione quosdam in ruinam spirituale impellere, speciatim autè nurum suam, filiam piæ memoriæ D. Bartholomæi. Verùm illa pro sua cõsueta fortitudine ita sustinuit illius impetum, vt socer, deposita vincendi spe, ab ea diuexanda se abstinerit. Alii quoque Christiani, iam ad hos insultus assuefacti, forti pectore homini restiterunt.

Nec inferiorem constantiæ laudem retulere incolæ Nozu, quibus præest quidam Dux belli: nam vt eò perlatus fuit rumor earum terrù, quæ Meaci agebantur contra Christianos, dictus belli dux priuario cuidā Christiano, iam annis graui, nomine Leonni, imperauit, vt vnà cum aliis renunciaret fidem Christianam. At bonus senex, cui nihil animæ salute carius erat, magna libertate respondit: Occidere me potes, sed non adigere ad deserendā fidē Christianā: cuius consiliū exemplūq; secuti alii, singuli sibi confecerunt crucem, vt si cogerentur abnegare Christum, ea in humeros sublata egrederentur quasi parati illam suffigi: nulla enim remelius impio illi posse responderi, & declarari sui animi propositum. Hac constantia ille perterrefactus, sceleratos conatus suos inhibuit, eosque in religione, qua vellēt, viuere permisit. Post hæc Leo de omnibus nostros reddidit certiores, perens pro similibus certaminibus Rosaria, imagines, calculos benedictos, aliaq; arma spiritualia. Sed satis sit nunc de hac materia.

QUOMODO FAZAMBVRVS NANGOIÆ
INTELLEXERIT CAPTIVOS NON
longè abesse.

CAPVT XII.

Postremo